

Forst. t. L. om Lønn. for Universitetskvæsturen m. m.

§ 9. For de ved Akademiet ansatte Skovfogders Vedkommende gælder aldeles tilsvarende Regler til de foran i § 5 anførte, dog at hele Udgiften ifølge 2det og 3dje Stykke, uden Anvendelse af den ved § 6 fastsatte Fordeling, falder Akademiet til Byrde.

§ 10. Denne Lov træder i Kraft den 1ste April, 1896.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Lovforslaget er enslydende med det samme Emne i Rigsdagssamlingen 1894—95 i Folketinget fremsatte Lovforslag, der ikke naaede til 2den Behandling i dette Ting.

§ væsentlig Overensstemmelse med Bemærkningerne til Lovforslaget, faaledes som det fremsattes i Samlingen 1893—94; bemærkes følgende:

Formuebestyrelsen og Regnskabsforelsen under Universitetskvæsturen omfatte foruden Universitetet og Kommunitetet samt de med Universitetet forbundne Legater og Fonds endvidere Sorø Akademi, den almindelige Skolefond og det lærde Skolevæsens Hovedregnskab samt Metropolitanskolen og den polytekniske Værestanstalt.

Omfanget af de under Universitetskvæsturen henlagte Forretninger er i det væsentlige blevet bestemt ved Finansloven for 1862—63, jfr. Bemærkningerne til Finanslovsforslaget S. 197—200, idet det Sorøske Gods-, Kasse- og Regnskabsvæsen samt det lærde Skolevæsens Hovedregnskab da bleve henlagte under Kvæsturen. Efter Regnskabets for 1862—63 udgjorde de af Kvæstor under Indstilling til Ministeriet eller til Konsistorium bestyrede rentebærende Kapitaler i alt omtrent 14 Millioner Kroner, og dette Beløb var 1878—79 steget til henved 17 Millioner Kroner. Det vil efter Budgettet for 1896—97, efter at Universitetets og den almindelige Skolefonds Kapitalformuer helt ere forbrugte, udgøre c. 19½ Million Kroner, et Beløb, som fremtidig aarlig vil blive forøget ved Anbringelse af Overskud for Kommunitetet og Sorø Akademi. Herved er

endnu at bemærke, at som Følge af Konverteringsforholdene er et Beløb af noget over 1,700,000 Kr. gaaet over fra at være anbragt i kongelige og offentlige Obligationer til at anbringes i Prioritetsobligationer, altsaa til en for Bestyrelsen mere omstændelig Anbringelsesmaade. Naar der til foranførte rentebærende Kapital efter Budgettet for 1896—97, ligeledes efter dette Budget, med dets forholdsvis lave Sædpriser, lægges de kapitaliserede Forpagtningsafgifter og Arvefæstetafgifter samt Tiendeindtægter, tilsammen henved 12½ Million Kroner, vil som den samlede under Universitetskvæsturen henlagte Formue udkomme henved 32 Millioner Kroner. At Universitetskvæsturen paa Grund af de nedadgaaende Konjunkturer langt mere end tidligere har de med Bestyrelsen af et egentlig Pengeinstitut forbundne Vanskeligheder at overvinde, vil endnu være at anføre for at betegne den Forstel til Forholdene, der er indtraadt siden Forelæggelsen i 1883 af et Lønningsforslag vedrørende Universitetskvæsturen.

For Kvæstors Vedkommende kan endnu bemærkes, at han efter sin Stilling maa i økonomisk Henseende blive Raadgiver i Bevillingspørgsmaal for Bestyrerne af de under Universitetet henhørende Instituter, og at denne hans Virksomhed har maattet stige med den i Marenes Lob tiltagende Forgrening af Finanslovens Bevillinger. Da derhos ingen Udgift kan passere Kassen uden Kvæstors Anvisning, medens dog hans bedste Arbejdstid maa falde uden for Ekspeditionstiden, synes Forholdene at medføre en Tvang